

Lednové Notování

Napsal uživatel Miloš Keller
Úterý, 14 Leden 2020 20:35

Hlavní a důležitou „hámoť“ z Notování píše pravidelně Balík a rozhodně mu nechci konkurovat. Některá kola Notování jsou ovšem tak inspirativní, že vyvolají putkavý nud (to je stejný jako nutkavý pud, ale neodbytnější) se o dojmy podělit. A právě takové bylo **5. kolo aktuálního ročníku Notování** , které proběhlo výjimečně až druhý lednový čtvrtek.

Začínalo duo **Bugrklofna**, a už název dával tušit, že půjde o srandu jako řemen, nebo přinejmenším o pořádný průšvih. Pánové hrají folkpunk, tedy mydlí do kytar hlava nehlava a k tomu křičí. A protože toho mnoho nemají co říci, mimo základní slogan a refrén, jsou značně repetitivní. Bod mají za to, že přijeli z místa, o kterém ještě nikdo nikdy neslyšel, tedy kromě Belmonda. Jediné štěstí, že Balík psal hámoť, jinak by bušil do stolu a pískal.

Pokračovala **Magdalena Ochmanová** s kamarádkou Červenou Karkulkou, která nesmírně konzervativně vrzala na housle. Příklad, jak odradit možné adepty na hru na tento nástroj. V LŠU by ale byla premiantkou. Samotná Magdalena Ochmanová nám udílela přemoudřelé frázovité kavárenské rady (*Tupost, tupost – to není* hodnocení, ale název písně) stylem šansonu ze 30. let. Místy se zapomínala a unikala až k afektu. Nakonec ale zanechala dobrý dojem aspoň písní

Býti dámou

– místy zajiskřil i vtip, a pokud by se interpretka měla nějak vyvíjet, tak tímto směrem. A tipuju, že to jsou adeptky na postup do semifinále z rozhodnutí Rady Notování.

Dřeváci

dělali svým vystoupením čest svému jménu, v počtu šesti členů se snadno stane, že se hraje, jako když se sypou brambory, takže mnoho námahy na to nemuseli vynaložit. Zpěvačka trošku kuňkala, ale když začal zpívat kytarista, omluvil jsem se jí. Melodie byly trochu bez nápadů a v textech opět stokrát slyšené obraty (

Lednové Notování

Napsal uživatel Miloš Keller
Úterý, 14 Leden 2020 20:35

Mrtvej brouk

). Opět dojem napravili aspoň rychlejší skladbou

Kolik týdnů spočítám

– držte se takového projevu. Nicméně nechápu, proč kapela, která se může slušně uživit na countrybárech, touží po vavřínech ze soutěží. Po Dřevácích nastoupil

František Konvalinka

a předvedl celou škálu klasických prohřešků písničkáře. Vysvětloval, o čem písně jsou a pak to zazpíval. Texty jen o méně naučné než u dvojice dam z druhé pozice, melodie zcela podřízena textu. Místy jsme se dostávali k žánru

„poezie se scénickou hudbou“

, možná, že na nějaké básnické soutěži, kde by nerozptylovala kytara, by uspěl. Prozradil, že funguje také jako Zdravotní klaun – ještě že jsem otrlej dospělej, ale myslím, že i tak by se mi spíš přitížilo. Opět aspoň jedna skladba stála za to v dobrém slova smyslu:

Hydrometeorologická

– ukázka, že z pěti blbých slov, které navrhl kamarád, lze aspoň něco trochu uvařit. Ale doporučení vydat se tímto směrem nemohu dát, kolik kamarádů zná tolik slov? Uspěl ale v mém bodování slov pro 22. hodinu: Prd, držka, sviň.

Už jsem si myslel, že to bude na 100% silné kolo, ale poslední dva soutěžící to „zkazili“. Nejprve duo **Monopól** (pokud jsou opravdu z města, které zná jen Belmondo, tak pověst předměstí Vídně notně napravili) ve složení mandolína+kytara zahrálo čtveřici silných a inspirativních melodií s lehkostí a šarmem.

Asfaltová nebo *Slepota* byly opravdu ukázkové kousky – výrazné a zapamatovatelné melodie, chytré texty a kouzla v aranžích – prostě příjemné pocitovky. Pohybovali se i v té dvoučlenné sestavě na pomezí bluegrassu, folku a country, a to velmi nenásilně a vkusně.

